

højmose eller lobeliasø, jf. dog bemærkningerne til stk. 5.

Uden for de internationale naturbeskyttelsesområder (Natura 2000 områderne) er der endvidere et afstandskrav på 300 m til heder over 10 ha og overdrev over 2,5 ha, som er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3.

Inden for Natura 2000 områderne gælder afstandskravet i forhold til heder og overdrev, som er omfattet af naturbeskyttelsesloven, herunder naturbeskyttelseslovens størrelseskrav på 0,25 ha.

»Andre særligt sårbare naturtyper« som er anført i VMP III-aftalen, er foreløbigt udmøntet som ammoniakfølsomme søer, som er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3.

Andre særlige sårbare naturtyper som kilder og væld, hængesæk og andre kærsmfund inddrages i Natura 2000 planlægningen.

Følgende søtyper, der er omfattet af Habitatdirektivets naturtyper, har ifølge Danmarks Miljøundersøgelser empirisk baserede tålegrænser mellem 5 og 10 kg N/ha: Kalk- og næringsfattige søer og vandhuller (lobeliasøer) (naturtype nr. 3110), ret næringsfattige søer og vandhuller med små amfibiske planter ved bredden (3130), kalkrige søer og vandhuller med kransnålalger (3140) samt brunvandede søer og vandhuller (3160).

Om næringsrige søer og vandhuller med flydeplanter eller store vandaks (naturtype nr. 3150) ansætter Danmarks Miljøundersøgelser ikke en empirisk baseret tålegrænse, men anfører, at mange søer og vandhuller er eutroficeret som følge af næringstilførsel fra andre kilder. For rene, ikke eutroficerede søer af type 3150, kan tålegrænsen for de øvrige søtyper på 5-10 kg N/ha/år bruges, hvis søen er kvælstofbegrænset.

Søer, som blot har åkander og almindelig grøde eller som har karakter af ren røsump, er ikke en Natura 2000 søtype og afkaster ingen bufferzone.

Afstanden måles som afstanden mellem nærmeste grænse til naturområdet og nærmeste punkt på stald eller opbevaringsanlæg.

Det skal understeges, at det alene er anlæg bestemmelsen regulerer og det vil sige at afstandskravene måles fra anlæggene, jf. forslaget § 2. Reglen gælder således ikke for dyrehold (fritgående dyr) til naturpleje for at fremme naturkvaliteten i visse områder, herunder naturpleje i områder omfattet af forslaget § 7.

Til stk. 2

Reglen i stk. 2 fastsætter at også udvidelser, hvor grænsen på 15 dyreenheder passerer og udvidelser

over 15 dyreenheder er omfattet. Det gælder endvidere alle ændringer fra 15 dyreenheder og op.

Til stk. 3

Det foreslås, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, hvilke søer der er omfattet af stk. 1, nr. 7.

Der vil ske en central udpegnings af de ammoniakfølsomme søer i Natura 2000 områderne, efterhånden som søerne bliver kortlagt som led i Natura 2000-planlægningen, og afstandskravet på 300 m vil træde i kraft i takt med udpegningsen.

Bortset fra de i stk. 1, nr. 7, nævnte søer gælder afstandskravet umiddelbart fra lovens ikrafttræden.

Til stk. 4

Kommunalbestyrelsen giver efter anmodning fra berørte ejere, forpagtere, brugere mv. og offentlige myndigheder oplysning om placeringen og udstrækningen af de naturtyper, som udløser et afstandskrav efter stk. 1, og af de bufferzoner, som er fastsat i stk. 1.

Til stk. 5

Det foreslås, at miljøministeren bemyndiges til for nærmere specificerede dyrearter at fastsætte lavere minimumsgrænser end grænsen på 15 dyreenheder, således at der vil gælde en lavere grænse for henholdsvis etableringsforbud og udvidelser og ændringer, der kan medføre forøget ammoniakfordampning. Pelsdyrfarme under 15 dyreenheder har ofte givet anledning til, at der skal gennemføres en VVM-procedure. Årsagen hertil er det ganske store ammoniaktab fra disse farme. En pelsdyrfarm på ca. 15 dyreenheder taber ammoniak svarende til en slagtesvineproduktion på 75-100 dyreenheder. En bagatelgrænse på 15 dyreenheder for mink vil således kunne være i strid med habitatdirektivet, idet det ikke ville være muligt at hindre etablering af en stærkt forurenende minkfarm i et habitatområde. Det er tanken, at henholdsvis etableringsforbuddet og forbud mod udvidelser og ændringer, der kan medføre en forøget ammoniakfordampning allerede skal gælde for pelsdyrfarme m.v. fra 3 dyreenheder. Dette forventes udmøntet i en ny bekendtgørelse om pelsdyrfarme m.v.

Til § 8

Reglerne er en videreførelse af reglerne i husdyrgødningsbekendtgørelsens § 6, hvorefter det ikke er tilladt at placere stalde og lignende indretninger, herunder gødnings- og ensilageopbevaringsanlæg inden for de angivne grænser. Reglerne herom er både begrundet miljømæssigt og gene- og hygiejnemæssigt,